

foretages en Indsnævring, og saa er det, at den ene Part betragter denne Indsnævring som et første Led i, som en videre Udvikling af det befæstede Løb, og den anden Part anser det for Begyndelsen til en fuldstændig Lukning.

Den Opgave, som er stillet i denne Sag, er ganske uløselig; man prøver paa at løse et Spørgsmaal, som det er umuligt at løse, og det skulde man gaa bort fra. Nu hører jeg ganske vist, at nogle af dem, der tidligere vare Modstandere af Gennemskæringen, nu, da den er gennemført, ikke ville have fuldstændigt lukket, men det er en øjeblikkelig Stemning, idet man i Øjeblikket har samlet sig om en Floskel, nemlig den Floskel at tilvejebringe et efter alle Forhold afpasset indsnævret Hvide Sande-Udløb. Men dette er en Umulighed. Ringkøbing By ønsker ganske naturligt, at Kanalen skal være en Gennemsejling; saa at Byen paa den Maade kan blive lidt af en Søkkøbstad, og Fiskerne have det samme Ønske, foruden at de ønske, at Fjordens Vand skal være saltholdigt, og Landmændene ønske et stort Profil for Gennemskæringen for at faa Vandet ud af Fjorden, men dog ikke saa stort, at Enge og andre Strækninger blive tørre, men saa ønske de et lille Profil, naar der er Storm og Højvande ude i Havet. Det er derfor i Virkeligheden en umulig Opgave, man her staar overfor.

Der er for mig ikke nogen som helst Tvivl om, at naar vi komme et Aar eller to frem i Tiden, efter at denne nye Ordning er gennemført — hvis den bliver gennemført, hvad jeg ganske vist haaber ikke vil ske —, vil man igen staa overfor dette, at Folk derovre ville forlange Forandring, og saa kommer Spørgsmaalet op paa ny: Skal der nu lukkes, eller skulle vi forbedre Udløbet? Maaske ville til den Tid endnu flere anse det for rigtigst, at der bliver lukket, men saa kommer den anden Betragtning frem: Nu have vi anvendt saa og saa mange Penge paa at holde Løbet aabent; skulle vi saa ikke prøve paa fremdeles at holde det aabent? — og vi arbejde os dybere og dybere ind i en Misere. Det sikreste vil være, at der nu bliver lukket. Kun Fiskeriet vil lide derunder, fordi Vandets Saltholdighed og Fangstpladserne rette sig efter den Plads, Udløbet har. Og selv om Udbyttet, naar der bliver lukket, ikke vil forandre sig meget — man maa nemlig huske, at Indsnævringen foretaget efter det her foreliggende Forslag vil give Brakvand i Fjorden —, ville Fiskerne selvfølgelig

alligevel lide et Tab; de have anbragt deres Huse paa de Steder, som de i Øjeblikket mene ere de bedst beliggende, og de ville altsaa lide et Tab. Alene af denne Grund vil det være nødvendigt — men ogsaa af andre Grunde er det heldigt —, at denne Genaabning af Gennemskæringen ved Nymindegab tilvejebringes. Jeg anser den Ordning, som Flertallet her foreslaar, for at være den eneste i Længden forsvarlige, det vil ogsaa nok vise sig, hvis den ikke bliver gennemført. Jeg vil derfor absolut stemme for Flertallets forslag, thi Forholdene ere ikke blevne forandrede ved, at der tales om Tingene paa en saadan Maade, som om den store Kommissionsbetænkning, hvis Ord have en ganske særlig Vægt, og for hvilken ogsaa mange, sely Tilhængere af denne Gennemskæring ude paa det dybe Vand i Ringkøbing Fjord, have bøjet sig, er bleven overflødig.

S. Sørensen: Jeg skal fatte mig ganske kort, da jeg gentagne Gange gennem en lang Aarrække har lagt Beslag paa dette Tings Tid for at faa klaret den foreliggende Sag. Jeg vil dog gøre enkelte Bemærkninger til den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen). Alle de smukke Udtryk, han brugte om Flertallet og dets Betænkning, og som jeg saa summerede op i et Blad i Aftes ved Siden af hinden, skal jeg lade ligge, ligesom hans Henvisning til „Ringkøbing Amts Dagblad“s Referat af, hvad der er skrevet til det, og til den Taksationsmand, der bor midt inde i Landet, og som har været ude for at taksere, om der er sket saa stor Skade, som man har paaberaabt sig. Har den ærede Ordfører ikke andet at anføre til Fordel for Hvide Sande, er det smaat bevendt. Alt det med Befolkningen og Andragenderne skal jeg senere komme tilbage til.

Da jeg ved Sagens første Behandling fremstillede, hvorledes jeg troede, det vilde gaa med Hvide Sande-Gennemskæringen, troede den ærede Ordfører slet ikke, at det vilde komme til at se saadan ud, som det nu ser ud. Men nu have Bøghederne overvældet ham i den Grad, at han nu er mere bange end jeg. Han er gaaet over til at hæve Sagkundskaben til Skyerne. Jeg paaberaabte mig i sin Tid, at alle de sagkyndige, der havde udtalt sig, vare mod Gennemskæringen ved Hvide Sande; der var ingen af de sagkyndige, der havde udtalt sig derfor. Det er aldrig sket før den sidste Kommission.